

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 145

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 22 februarie 2024

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 555 din 24 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 și ale art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2-4	236.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Câmpina (U.P. V Orjogoia), Direcția Silvică Prahova	12
Decizia nr. 556 din 24 octombrie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului	5-7	275.	— Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate publică aparținând municipiului Brașov, Unitatea de Producție II Târlung, județul Brașov	13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE				
27. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2024 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut.....	7-9	370.	— Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor privind modificarea punctului IX din anexa nr. 3 la Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 521/2017 pentru stabilirea formei, conținutului și a modalității de arhivare a documentelor prevăzute de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016	14
152. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Berzasca, Unitatea de Producție I Berzasca, județul Caraș-Severin	10	ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI		
166. — Ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând orașului Comănești, Unitatea de Producție I Comănești, județul Bacău	11	2.	— Ordin pentru modificarea și completarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piețele organizate de energie electrică la termen administrate de Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2023	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 555

din 24 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 și ale art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 și ale art. 28 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Anca Ioana Nan în Dosarul 2.089/111/CA/2019 — R, al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.237D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Arată că legiuitorul are competența constituțională de a stabili reguli specifice de soluționare a cauzelor în diferite materii judiciare, cu respectarea anumitor garanții procesuale, sens în care invocă Deciziile Curții Constituționale nr. 612 din 30 septembrie 2021 și nr. 544 din 28 aprilie 2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 2.089/111/CA/2019 — R, **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 și ale art. 28 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția a fost ridicată de Anca Ioana Nan într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva unei hotărâri judecătorești prin care a fost respinsă cererea de anulare a unei dispoziții a primarului privind constituirea unei comisii de disciplină și de repunere în situația anterioară emiterii actului administrativ, în sensul anulării tuturor actelor emise de comisia de disciplină.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece reglementează, în materia contenciosului administrativ, doar calea de atac extraordinară a recursului, lipsind părțile interesate de posibilitatea de a exercita calea de atac a apelului. Astfel, arată că, în materia contenciosului administrativ, recursului nu i se conferă valența unei căi reale de atac care să permită inclusiv cercetarea fondului cauzei. Se creează astfel o discriminare a părților unui proces desfășurat potrivit legii contenciosului

administrativ în raport cu părțile din procesele desfășurate potrivit Codului de procedură civilă, care pot uza de calea ordinară a apelului, beneficiind, implicit, și de o cercetare a fondului cauzei. În consecință, consideră că, în materia contenciosului administrativ, se restrânge în mod nejustificat accesul liber la justiție, prin eliminarea dublului grad de jurisdicție, astfel încât este imperativă înlocuirea căii de atac a recursului cu apelul, deoarece în contenciosul administrativ recursul nu (mai) este cale de atac devolutivă, putând fi exercitat doar pentru motivele de nelegalitate prevăzute de art. 488 din Codul de procedură civilă.

6. În susținerea criticilor de neconstituționalitate sunt invocate aspecte din jurisprudența Curții Constituționale privind accesul liber la justiție și efectivitatea drepturilor, precum și dispozițiile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice.

7. **Curtea de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă aspecte din jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din dispozitivul încheierii de sesizare, îl constituie dispozițiile art. 20 și ale art. 28 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Însă, din examinarea considerentelor actului de sesizare și a notelor scrise ale autoarei excepției, Curtea reține că, în realitate, criticile de neconstituționalitate vizează dispozițiile art. 20 și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, urmând să rețină ca obiect al excepției aceste dispoziții, care au următorul cuprins:

— Art. 20: „(1) Hotărârea pronunțată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 zile de la comunicare.

(2) Recursul suspendă executarea și se judecă de urgență. Procedura prevăzută la art. 493 din Codul de procedură civilă nu se aplică în materia contenciosului administrativ.

(3) *În cazul admiterii recursului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond. Când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul ori dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului, cauza se va trimite, o singură dată, la această instanță. În cazul în care judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, instanța de recurs, casând sentința, va rejudeca litigiul în fond.*”;

— Art. 28 alin. (1): „(1) *Dispozițiile prezentei legi se completează cu prevederile Codului civil și cu cele ale Codului de procedură civilă, în măsura în care nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de putere dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte.*”

12. În opinia autoarei excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3), (4) și (5) privind trăsăturile statului, echilibrul și separația puterilor și principiul legalității și al supremației Constituției, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 124 privind înfăptuirea justiției, art. 126 privind instanțele judecătorești, art. 129 privind folosirea căilor de atac și art. 148 privind integrarea euroatlantică.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, autoarea acesteia își axează critica pe imposibilitatea exercitării, în cadrul proceselor având ca obiect soluționarea litigiilor de contencios administrativ, a căii de atac a apelului împotriva sentinței pronunțate în primă instanță.

14. Sub acest aspect, Curtea precizează că dispozițiile art. 20 și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, exercitat prin prisma unor critici de neconstituționalitate similare, iar prin mai multe decizii Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate, aceste critici (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 544 din 28 aprilie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514 din 21 iulie 2011, Decizia nr. 1.079 din 14 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 25 august 2011, Decizia nr. 747 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 98 din 6 februarie 2015, sau Decizia nr. 141 din 12 martie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 311 din 7 mai 2015, precum și Decizia nr. 1.186 din 13 decembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 62 din 28 ianuarie 2008, Decizia nr. 673 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 20 noiembrie 2006, sau Decizia nr. 612 din 30 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1169 din 9 decembrie 2021).

15. Astfel, examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Legea nr. 554/2004, prin care este reglementată calea de atac a recursului împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în primă instanță în materia contenciosului administrativ, Curtea a reținut că, în această materie, hotărârile pronunțate în primă instanță nu pot fi atacate cu apel, singura cale de atac de reformare ce poate fi exercitată fiind aceea a recursului. Astfel, recursul împotriva hotărârii instanței de fond se exercită în condițiile prevăzute de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, în termen de 15 zile de la comunicare. Prin derogare de la regimul de drept comun prevăzut în Codul de procedură civilă, în contenciosul administrativ recursul este, în toate cazurile, suspensiv de executare, așadar hotărârea pronunțată în primă instanță,

potrivit legii contenciosului administrativ, deși nu este susceptibilă de apel, nu poate fi pusă în executare. În cazul admiterii recursului, instanța casează sentința și rejudecă procesul în fond. Casarea cu trimitere spre rejudecare la prima instanță este permisă o singură dată în cursul unui proces, în două cazuri expres și limitativ prevăzute în art. 20 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, și anume atunci când hotărârea primei instanțe a fost pronunțată fără a se judeca fondul sau dacă judecata s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată, atât la administrarea probelor, cât și la dezbaterile fondului. Nu se poate dispune casarea cu trimitere dacă judecata în primă instanță s-a făcut în lipsa părții care a fost nelegal citată la administrarea probelor, dar a fost legal citată la dezbaterile fondului, în acest caz urmând ca instanța de recurs să caseze sentința și să rejudece litigiul în fond.

16. În aceste condiții, partea interesată beneficiază de posibilitatea de a-și realiza o apărare eficientă. Pentru aceleași motive, nu a fost reținută nici critica referitoare la încălcarea dreptului de acces liber la justiție sau a dreptului la un proces echitabil.

17. De asemenea, Curtea a reținut că legiuitorul are îndreptățirea constituțională de a considera materia contenciosului administrativ ca fiind una aparte, cu reguli specifice, inclusiv în ceea ce privește stabilirea căilor de atac (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 462 din 17 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 775 din 24 octombrie 2014, paragraful 48).

18. În acest context, raportat la dispozițiile constituționale ale art. 129, care conțin precizarea esențială potrivit căreia hotărârile instanțelor pot fi atacate de Ministerul Public sau de părțile interesate, în condițiile legii, și având în vedere art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, care oferă legiuitorului dreptul de a legifera cu privire la acest aspect, Curtea a statuat că nimic nu împiedică edictarea unei soluții legislative cum este cea cuprinsă în textul de lege criticat. De altfel, această opțiune a legiuitorului a fost impusă de exigența soluționării cu celeritate a procesului dedus judecării, aceasta fiind una dintre caracteristicile acțiunii în contencios administrativ.

19. De asemenea, referitor la critica potrivit căreia posibilitatea exercitării recursului nu are semnificația asigurării dublului grad de jurisdicție, având în vedere că recursul nu are caracter devolutiv, fapt ce nu conduce la o nouă judecată în fond, ci este o cale de atac care asigură doar un control de legalitate asupra hotărârii judecătorești atacate, Curtea a reținut că intră în competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a le exercita, în condițiile stabilite prin lege, astfel încât accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Niciun text din Constituție nu garantează dreptul la două grade de jurisdicție. Chiar și reglementările internaționale în domeniul drepturilor omului, respectiv art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, garantează dreptul la dublul grad de jurisdicție exclusiv în materie penală, nu și în cauzele de natură administrativă. De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat în jurisprudența sa, reprezentată, de exemplu, de Decizia din 14 mai 2002, pronunțată în Cauza *Csepyová împotriva Slovaciei*, paragraful 5, sau de Hotărârea din 6 decembrie 2005, pronunțată în Cauza *Gurepka împotriva Ucrainei*, paragraful 51, că textul Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu garantează un drept de apel sau un drept la un al doilea grad de jurisdicție.

20. În consecință, prevederile de lege criticate nu încalcă art. 21, 24, 52, art. 126 alin. (2) și nici art. 129 din Constituție și nu pun în discuție o restrângere a exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale, contrară art. 53 din Legea fundamentală.

21. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată prin deciziile menționate și considerentele care au stat la baza acestora își păstrează în mod corespunzător valabilitatea și în prezenta cauză.

22. Distinct, Curtea reține că susținerile autoarei excepției în sensul că dispozițiile legale criticate ar înfrânge principiul egalității în drepturi, înscris în art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție, nu pot fi primite. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că pentru situații diferite se impun soluții juridice diferite. Astfel, principiul egalității în drepturi nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiasi regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității nu presupune uniformitate, așa încât toate situațiile să fie tratate în același fel, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit. Principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997, Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998).

23. Aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea reține că normele criticate instituie reguli procedurale specifice soluționării litigiilor în care cel puțin una dintre părți este o autoritate publică, iar conflictul s-a născut fie din emiterea sau încheierea, după caz, a unui act administrativ, fie din nesoluționarea în termenul legal ori din refuzul nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim. Așadar, materia contenciosului administrativ este caracterizată de reguli speciale, prin natura lor, diferite de cele aplicabile în materia procesual civilă.

24. În consecință, instituirea unei soluții juridice privind calea de atac împotriva hotărârii pronunțate în primă instanță pentru soluționarea litigiilor în contencios administrativ, distinctă de regulile procedurale prevăzute de Codul de procedură civilă, nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în fața legii.

25. Referitor la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, Curtea observă că textul

29. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Anca Ioana Nan în Dosarul 2.089/111/CA/2019 — R al Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 20 și ale art. 28 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Oradea — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

de lege criticat reglementează cu privire la completarea dispozițiilor legii speciale în materia contenciosului administrativ cu dreptul comun, ceea ce reprezintă o regulă generală. Compatibilitatea dispozițiilor legii contenciosului administrativ cu dreptul comun procesual se stabilește, potrivit textului de lege criticat, de către instanță, cu prilejul soluționării litigiului, în măsura în care normele Codului de procedură civilă nu sunt incompatibile cu specificul raporturilor de autoritate dintre autoritățile publice, pe de o parte, și persoanele vătămate în drepturile sau interesele lor legitime, pe de altă parte, precum și cu procedura reglementată prin lege. Curtea reține că una dintre aceste incompatibilități este și cea prevăzută de art. 20 alin. (1) din Legea nr. 554/2004, analizat anterior.

26. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 oferă sistemului contenciosului administrativ reglementat de Legea nr. 554/2004 acea flexibilitate necesară soluționării, în condițiile legii și sub toate aspectele, a tuturor situațiilor care intră sub incidența sa. Codul de procedură civilă reprezintă legea generală care complinește posibilele curențe de reglementare, nu doar în materia contenciosului administrativ, ci și în multe alte domenii reglementate de legi speciale. Ca atare, posibilitatea judecătorului, în calitate de suveran al actului de justiție, de a aprecia în ce măsură este necesară aplicarea anumitor prevederi procesuale civile în cadrul litigiilor de contencios administrativ nu se constituie, așadar, într-un motiv de neconstituționalitate, ci reprezintă o materializare a principiilor consacrate de dispozițiile art. 124 alin. (1) și (3) din Constituție, potrivit cărora justiția se înfăptuiește în numele legii, iar judecătorii sunt independenți și se supun numai legii (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 612 din 30 septembrie 2021, precitată, paragraful 18). Soluția și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin în mod corespunzător valabilitatea și în cauza de față.

27. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 1 alin. (3), (4) și (5) din Constituție, Curtea constată că autoarea excepției nu evidențiază niciun fel de contrarietate între textele de lege criticate și principiile constituționale privind trăsăturile statului, echilibrul și separația puterilor, principiul supremației Constituției și al legalității.

28. Referitor la susținerea contrarietății prevederilor legale criticate cu dispozițiile art. 148 din Constituție, Curtea precizează că normele fundamentale menționate nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât în motivarea excepției nu a fost invocat niciun act obligatoriu al Uniunii Europene.

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 556

din 24 octombrie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 360/2002
privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 26
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea
Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Simina Popescu-Marin	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Eugen Anton.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, excepție ridicată de Marian Chiriac în Dosarul nr. 10.312/2/2010* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.385D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției, sens în care arată că acceptarea unor condiții inerente exercitării profesiei se realizează încă de la intrarea în profesie. Principiul egalității în drepturi nu presupune o omogenitate, astfel încât situațiile obiectiv diferite impun și justifică un tratament juridic diferențiat. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 37 din 14 ianuarie 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 17 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 10.312/2/2010*, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului**. Excepția a fost ridicată de Marian Chiriac într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui act administrativ — ordin emis de ministrul afacerilor interne referitor la încetarea raportului de serviciu, cu obligativitatea restituirii cheltuielilor efectuate cu pregătirea profesională, proporțional cu perioada rămasă până la împlinirea termenului de 10 ani.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate, contrar art. 16 din Constituție, creează discriminare în raport cu absolvenții altor instituții de învățământ universitar de stat din România, de vreme ce absolvenții Academiei de Poliție sunt obligați să lucreze în Ministerul Afacerilor Interne (M.A.I.) pentru o perioadă de 10 ani după absolvire, sub sancțiunea obligării la restituirea cheltuielilor de școlarizare. Se susține și încălcarea art. 26 alin. (2) din Constituție, deoarece absolventul Academiei de Poliție, încadrat inițial într-o funcție publică de ofițer de poliție, nu poate dispune liber și efectiv de propria persoană, timp de 10 ani de la data absolvirii, decât prin plata unei sume

importante. Se mai susține că sunt încălcate și dispozițiile art. 32 alin. (1) și (4) din Constituție, întrucât pentru exercitarea dreptului la învățătură, care este gratuit, absolvenții Academiei de Poliție sunt obligați să achite contravaloarea cheltuielilor de școlarizare. Dreptul fundamental la învățătură devine iluzoriu, în cazul în care absolventul instituției de învățământ alege să își schimbe profesia, el fiind condiționat să plătească o sumă mare și executat silit. Totodată, prin instituirea obligației prevăzute de art. 70 din Legea nr. 360/2002, este afectat dreptul fundamental la alegerea profesiei, absolvenții fiind obligați, împotriva voinței lor, la o muncă forțată în structurile M.A.I. Se susține că nu există niciunul dintre cazurile prevăzute expres și limitativ de art. 53 din Legea fundamentală, pentru a opera restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale. Prin schimbarea profesiei unui absolvent al unei instituții de învățământ din cadrul M.A.I. nu se produc nicio tulburare socială și niciun dezechilibru în sistemul național de apărare care să justifice imputarea, în sarcina acestuia, a unei sume foarte importante.

6. **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că dispozițiile legale criticate nu sunt contrare prevederilor art. 16, 26, 32, 41, 42 și 53 din Constituție. Absolvenții Academiei de Poliție și absolvenții celorlalte unități de învățământ superior nu se află în situații identice, primii beneficiind de cazare, hrană și echipament în plus față de cei din urmă, astfel că nu există discriminare. Prin instituirea obligativității prevăzute de art. 70 din Legea nr. 360/2002 nu înseamnă că învățământul se transformă din gratuit în unul cu plată sau că persoanele sunt obligate la muncă forțată, fără posibilitatea de a-și alege profesia, întrucât absolventul este liber să aleagă locul de muncă și profesia. Nu se instituie o obligație de a rămâne în structurile M.A.I. până la plata cheltuielilor de școlarizare, ci aceștia sunt liberi să plece, urmând ca ulterior să achite aceste cheltuieli.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierea de sesizare și din notele scrise ale autorului excepției, îl constituie dispozițiile art. 70 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iulie 2002. Curtea observă că art. 70 din Legea nr. 360/2002 a fost modificat prin art. I pct. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 2 iulie 2018. Ulterior, art. 70 din Legea nr. 360/2002 a fost modificat și completat prin art. unic pct. 4 și 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 142/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1049 din 28 octombrie 2022, astfel că, în prezent, acesta are o structură și un conținut juridic diferite. Însă, în aplicarea Deciziei Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, potrivit căreia „sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare”, întrucât în cauză sunt incidente dispozițiile art. 70 din Legea nr. 360/2002, în redactarea anterioară modificărilor menționate, Curtea urmează să rețină ca obiect al excepției aceste dispoziții de lege, având următorul cuprins: *„Polițistul care a absolvit o instituție de învățământ a Ministerului de Interne și căruia i-au încetat raporturile de serviciu în primii 10 ani de activitate din motive imputabile lui este obligat să restituie cheltuielile efectuate cu pregătirea sa, proporțional cu perioada rămasă până la 10 ani, potrivit angajamentului încheiat în acest sens.”*

11. În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 32 privind dreptul la învățatură, art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 42 privind interzicerea muncii forțate și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile legale ce formează obiectul excepției au mai fost supuse controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională a respins, ca neîntemeiate, excepțiile de neconstituționalitate (a se vedea Decizia nr. 258 din 27 aprilie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 471 din 29 mai 2023, Decizia nr. 896 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 4 martie 2016, și Decizia nr. 37 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 8 martie 2010).

13. Astfel, analizând critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 360/2002, formulată prin raportare la prevederile art. 41 din Constituție, Curtea a reținut că textul de lege nu limitează dreptul unei persoane de a alege liber un loc de muncă. Consecințele pe care trebuie să le suporte un polițist care decide să își aleagă un alt loc de muncă pot fi mai degrabă circumscrise aspectelor patrimoniale pe care le implică o astfel de decizie. Aceste consecințe au fost acceptate însă de cel care a dorit să devină polițist, prin angajamentul încheiat în acest sens, așa cum reiese din cuprinsul art. 70 din Legea nr. 360/2002. În plus, restituirea are în vedere acele sume investite în vederea pregătirii profesionale a polițistului, sume a căror acordare nu se mai justifică de vreme ce beneficiarul lor renunță la această calitate într-un termen mai

scurt decât cel considerat de legiuitor ca justificând efortul financiar al statului pentru acest obiectiv (Decizia nr. 37 din 14 ianuarie 2010, precitată).

14. Întrucât nu au intervenit elemente noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele expuse sunt valabile și în prezenta cauză, prin raportare la dispozițiile art. 41, 42 și 53 din Constituție.

15. De asemenea, susținerile autorului excepției potrivit cărora dispozițiile legale criticate ar înfrânge principiul egalității în drepturi, înscris în art. 16 alin. (1) din Constituție, nu pot fi primite. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a subliniat în mod constant că egalitatea nu înseamnă uniformitate și că pentru situații diferite se impun soluții juridice diferite. Astfel, Curtea Constituțională a arătat că principiul egalității în drepturi nu înseamnă *eo ipso* aplicarea aceluiași regim juridic unor situații care, prin specificul lor, sunt diferite. De asemenea, Curtea Constituțională a statuat că principiul egalității nu presupune uniformitate, așa încât toate situațiile să fie tratate în același fel, ci presupune ca la situații egale să corespundă un tratament egal, iar la situații diferite să existe un tratament diferit. Principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 139 din 19 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 7 din 20 ianuarie 1997, Decizia nr. 256 din 17 iunie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 134 din 2 aprilie 1998).

16. Aplicând aceste considerente de principiu în prezenta cauză, Curtea reține că norma criticată face parte dintr-o reglementare ce configurează un statut special, al polițistului, cu un regim juridic, drepturi și obligații specifice, adresându-se categoriei profesionale determinate chiar prin titlul legii. În contextul legii, normele speciale vizează pregătirea profesională a polițistului și, din această perspectivă, suportarea de către stat a sumelor pe care acestea le presupune. Textul criticat prevede obligația polițistului de a păstra raporturile de serviciu o anumită perioadă de timp (10 ani) socotită de legiuitor ca fiind corespunzătoare efortului financiar realizat (a se vedea Decizia nr. 37 din 14 ianuarie 2010, precitată).

17. În consecință, categoria de persoane la care se referă dispoziția criticată (polițiștii, absolvenți ai instituțiilor de învățământ ale Ministerului Afacerilor Interne) se află într-o situație obiectiv diferită față de cea a absolvenților altor instituții de învățământ de stat, la care se raportează autorul excepției de neconstituționalitate, astfel că instituirea unui tratament juridic diferit nu poate primi semnificația încălcării principiului egalității în fața legii.

18. Nici critica de neconstituționalitate formulată prin raportare la dispozițiile art. 32 alin. (1) și (4) din Constituție nu poate fi reținută. Așa cum reiese din art. 32 alin. (4) din Constituție, gratuitatea învățământului de stat este asigurată potrivit legii. Aceasta semnifică faptul că legiuitorul poate stabili cadrul și condițiile în care o persoană poate beneficia de studii gratuite în sistemul învățământului de stat.

19. În situația pusă în discuție de autorul excepției, Curtea observă că statul se subordonează obligației de a asigura gratuitatea învățământului, inclusiv prin suportarea cheltuielilor ocazionate de pregătirea polițistului. Această obligație nu revine însă statului în orice condiții, ci este circumstanțiată de îndeplinirea unor cerințe de către cel care beneficiază de dreptul la învățământul de stat în mod gratuit, respectiv polițistul.

20. Astfel, în condițiile în care polițistul nu respectă obligațiile asumate prin angajamentul liber consimțit, apare ca firească obligația de restituire a cheltuielilor pe care statul le-a făcut pentru pregătirea acestuia.

21. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate referitoare la încălcarea art. 26 alin. (2) din Constituție, Curtea reține că acest drept fundamental se identifică, prin conținutul său, cu libertatea persoanei de a dispune de ea însăși, dacă nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri. Altfel spus, prevederile constituționale ale art. 26 vizează libertatea de care dispune omul de a se manifesta fizic

și de a lua decizii referitoare la corpul său atât timp cât nu încalcă drepturile și libertățile altora, ordinea publică sau bunele moravuri. În aceste condiții, Curtea reține că, prin conținutul lor normativ, prevederile legale criticate referitoare la restituirea cheltuielilor efectuate cu pregătirea polițistului, în condițiile prevăzute de lege, nu interferează sub niciun aspect cu dispozițiile constituționale ale art. 26 alin. (2).

22. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Marian Chiriac în Dosarul nr. 10.312/2/2010* al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 70 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, în redactarea anterioară modificării prin art. I pct. 26 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 53/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 360/2002 privind statutul polițistului sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 24 octombrie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Simina Popescu-Marin

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

**privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară
prestată în cursul anului 2024 de personalul cu statut special,
precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut**

Având în vedere prevederile art. III alin. (3), (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. III alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin reglementează condițiile de stabilire a majorării salariale, prevăzută la art. III alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 115/2023 privind unele măsuri fiscal-bugetare în domeniul cheltuielilor publice, pentru consolidare fiscală, combaterea evaziunii fiscale, pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru prorogarea unor termene, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *majorare*, cele de încadrare în limita de 3% din

suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, la nivelul ordonatorului principal de credite, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut pentru care se acordă acest drept.

Art. 2. — În sensul prezentului ordin, prin *personal cu statut special* se înțelege cadrele militare în activitate, polițiștii și soldații

și gradații profesioniști în activitate din unitățile Ministerului Afacerilor Interne (M.A.I.).

Art. 3. — (1) Prestarea muncii suplimentare se realizează cu respectarea prevederilor legale în vigoare privind programul de lucru și formele de organizare a acestuia.

(2) Comandanții/Șefii unităților din M.A.I. au obligația de a dispune măsuri pentru asigurarea cu prioritate a perioadei de repaus necesare refacerii capacității de muncă în cazul personalului propriu care a prestat muncă suplimentară, precum și pentru replanificarea concediilor de odihnă, după caz.

Art. 4. — (1) Sunt activități deosebite desfășurate în domeniul ordinii și siguranței publice, în respectarea regimului frontierei de stat a României, în situații de urgență, în personalizarea, emiterea și evidența generală a documentelor de identitate și a pașapoartelor simple, în emiterea și evidența permiselor de conducere și a certificatelor de înmatriculare ale autovehiculelor rutiere, pentru îndeplinirea sarcinilor și atribuțiilor de serviciu specifice unității potrivit competențelor legal stabilite acele activități care se realizează în una dintre următoarele condiții:

a) au un grad ridicat de risc asupra integrității fizice, sănătății sau vieții personalului implicat;

b) au un grad ridicat de complexitate și dificultate;

c) presupun intervenția specializată în funcție de nivelul de urgență și/sau gravitate al situației/evenimentului;

d) se realizează la creșterea capacității operaționale a unității, precum și în situații de catastrofe, calamități, tulburări de amploare ale ordinii și siguranței publice ori alte asemenea evenimente.

(2) În toate situațiile, activitățile prevăzute la alin. (1) trebuie să aibă un caracter operativ sau neprevăzut.

Art. 5. — Prestarea muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art. 4 se dispune de șeful ierarhic, în scris, fără a se depăși 180 de ore anual.

Art. 6. — (1) Plata majorării se efectuează astfel încât să se încadreze în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, la nivelul ordonatorului principal de credite.

(2) Conducătorii/Șefii unităților care au calitatea de ordonatori terțiari de credite aflați în subordinea ordonatorului principal de credite, potrivit legii, analizează în ședința de comandă organizată la începutul fiecărei luni calendaristice evoluția evenimentelor/situațiilor din aria de responsabilitate, în baza datelor și informațiilor specifice deținute, și stabilesc, la propunerea personalului cu funcții de conducere din subordine, măsuri privind munca suplimentară prestată în condițiile prevăzute la art. 4, în vederea încadrării în fondurile bugetare alocate pentru plata acestei munci, respectiv în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, stabilită la nivelul fiecărui ordonator.

(3) Conducătorii/Șefii unităților care au calitatea de ordonatori secundari de credite aflați în subordinea ordonatorului principal de credite, potrivit legii, analizează trimestrial, inclusiv pentru ordonatorii terțiari de credite din subordine, evoluția evenimentelor/situațiilor din aria de responsabilitate și stabilesc, la propunerea conducătorilor/șefilor unităților sau structurilor din subordine, măsuri privind munca suplimentară prestată în condițiile prevăzute în ordin, în vederea încadrării în fondurile bugetare alocate pentru plata acestei munci, respectiv în limita de 3% din suma soldelor de funcție/salariilor de funcție, soldelor de grad/salariilor gradului profesional deținut, gradațiilor și a soldelor de comandă/salariilor de comandă, stabilită la nivelul fiecărui ordonator secundar de credite împreună cu toate unitățile aflate în subordine.

(4) În cazul în care la nivelul unui ordonator secundar de credite sau ordonator terțiar de credite aflat în subordinea ordonatorului principal de credite există premisele depășirii limitelor prevăzute la alin. (2) sau (3), după caz, din motive obiective ce țin de evoluția evenimentelor/situațiilor din aria de responsabilitate și de activitățile/sarcinile/obiectivele aferente, ordonatorul respectiv comunică ordonatorului principal de credite motivele, datele și informațiile necesare pentru realizarea de către Direcția generală financiară a unei analize pentru stabilirea încadrării în limita menționată la alin. (1). Această comunicare se realizează trimestrial, indiferent de categoria ordonatorilor de credite.

(5) Pe baza analizei prevăzute la alin. (4), Direcția generală financiară prezintă ordonatorului principal de credite cota procentuală înregistrată pe baza comunicărilor ordonatorilor de credite față de limita menționată la alin. (1), iar în funcție de această cotă se procedează astfel:

a) în cazul în care cota procentuală se situează sub limita menționată la alin. (1), pe baza informării Direcției generale financiare transmise în acest sens ordonatorilor de credite prevăzuți la alin. (4), acești ordonatori de credite dispun toate măsurile necesare pentru încadrarea în limitele comunicate și avute în vedere la nivelul ordonatorului principal de credite;

b) în cazul în care cota procentuală se situează peste limita menționată la alin. (1), Direcția generală financiară transmite ordonatorilor de credite prevăzuți la alin. (4) limitele corespunzătoare fiecărui ordonator pentru încadrarea în limita menționată la alin. (1), astfel cum au fost stabilite la nivelul ordonatorului principal de credite.

Art. 7. — (1) Majorarea se plătește personalului cu statut special dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) există ordinul/dispoziția șefului ierarhic de prestare a muncii suplimentare în condițiile prevăzute la art. 4, scris(ă) și emis(ă) conform competențelor și regulilor stabilite la nivelul fiecărei unități. În situațiile care implică desfășurarea de urgență a muncii suplimentare, ordinul/dispoziția șefului ierarhic poate fi comunicat(ă) și verbal, dar cu obligația de a fi consemnat(ă) ulterior în scris, în cel mai scurt timp posibil;

b) nu beneficiază de alte drepturi salariale sub formă de majorări, sporuri, compensații etc. ori de cuantumul acestora, prevăzute expres pentru munca suplimentară;

c) compensarea muncii suplimentare, prin ore libere plătite, nu a fost posibilă în următoarele 60 de zile de la prestarea acestei munci;

d) se asigură încadrarea în fondurile bugetare alocate pentru această destinație.

(2) Timpul normal de lucru se stabilește lunar, prin înmulțirea numărului de zile lucrătoare din luna calendaristică cu 8 ore/zi.

(3) Timpul liber corespunzător se acordă pentru munca suplimentară prestată și presupune că pentru numărul de ore lucrate peste timpul normal de lucru se acordă același număr de ore libere plătite. În cazul în care orele lucrate peste timpul normal de lucru au fost compensate prin ore libere plătite în termenul prevăzut la alin. (1) lit. c), majorarea nu se mai plătește.

(4) Majorarea se stabilește proporțional cu timpul efectiv lucrat ca muncă suplimentară și se determină pe baza raportului dintre solda de funcție/salariul de funcție și durata timpului normal de lucru din luna în care s-a desfășurat munca suplimentară.

(5) În cazul în care compensarea prin ore libere plătite nu este posibilă în termenul prevăzut la alin. (1) lit. c), majorarea se plătește prin adăugare la drepturile salariale plătite în luna următoare expirării termenului respectiv și la drepturile salariale corespunzătoare muncii suplimentare prestate pentru care nu a fost acordat timp liber corespunzător. Orele suplimentare care fac obiectul acordării altor drepturi salariale expres prevăzute pentru munca suplimentară nu se iau în calcul la plata majorării în condițiile prezentului ordin.

Art. 8. — (1) Plata majorării se face pe baza centralizatorului lunar cu personalul care a prestat muncă suplimentară, al cărui model este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Centralizatorul lunar prevăzut la alin. (1) se întocmește de șeful ierarhic nemijlocit, se aprobă de ordonatorul de credite sau, după caz, de persoanele delegate potrivit competențelor și se comunică structurii financiar-contabile până la data de 5 a lunii. La momentul întocmirii centralizatorului lunar, șeful ierarhic nemijlocit întocmește și un raport către ordonatorul de credite prin care își asumă motivele pentru care nu a fost posibilă acordarea timpului liber corespunzător.

(3) Pentru personalul cu statut special ale cărui raporturi de serviciu/muncă au încetat sau au fost suspendate, precum și pentru cel transferat, plata majorării pentru munca suplimentară prestată, precum și a drepturilor corespunzătoare muncii astfel prestate, pentru care nu s-a acordat timp liber corespunzător până la data emiterii actului administrativ, se efectuează odată cu plata ultimelor drepturi salariale.

(4) Pentru personalul M.A.I. detașat, mutat, împuternicit pe o funcție de conducere sau pus la dispoziție la o unitate, alta decât cea la nivelul căreia a fost dispusă desfășurarea activității, plata

majorării pentru munca suplimentară prestată, precum și a drepturilor corespunzătoare muncii astfel prestate, pentru care nu s-a acordat timp liber corespunzător până la data emiterii actului administrativ, se efectuează odată cu plata ultimelor drepturi salariale, de către ordonatorul de credite cedent.

Art. 9. — (1) Structurile cu atribuții de control din M.A.I. verifică modul de respectare a dispozițiilor prezentului ordin, conform competențelor.

(2) Dispozițiile prezentului ordin nu aduc atingere prevederilor care reglementează acordarea drepturilor salariale pentru activitatea desfășurată în zilele de repaus săptămânal, de sărbători legale și în celelalte zile în care, în conformitate cu reglementările în vigoare, nu se lucrează, care se aplică în mod corespunzător.

(3) Conducătorii unităților/structurilor centrale și teritoriale ale M.A.I. dispun măsurile necesare pentru aplicarea dispozițiilor prezentului ordin.

(4) Activitățile, documentele, datele și informațiile avute/gestionate în baza acestui ordin reprezintă informații nedestinate publicității, indiferent de suport, formă, mod de exprimare sau de punere în circulație.

Art. 10. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Raed Arafat,
secretar de stat

București, 15 februarie 2024.

Nr. 27.

— Model —

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Unitatea

ANEXĂ

Aprob.
Ordonatorul de credite*)

.....

CENTRALIZATOR LUNAR
cu personalul care a prestat muncă suplimentară pentru desfășurarea activităților deosebite
cu caracter operativ sau neprevăzut în luna

Nr. crt.	Gradul, numele și prenumele	Data și intervalul de timp (muncă suplimentară)	Tipul activității**)	Numărul orelor suplimentare necompensate	Observații (motivele necompensării)

Întocmit,

.....

*) Inklusiv persoana delegată potrivit competențelor.

**) Se va înscrie, după caz, dacă activitatea se circumscrie prevederilor art. 4 alin. (1) lit. a), b), c) sau d) din Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 27/2024 privind condițiile de stabilire a majorării salariale pentru munca suplimentară prestată în cursul anului 2024 de personalul cu statut special, precum și activitățile deosebite cu caracter operativ sau neprevăzut. În funcție de numărul de persoane și de tipul activității se pot întocmi centralizatoare lunare pentru fiecare dintre condițiile de desfășurare a activităților.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate publică aparținând comunei Berzasca,
Unitatea de Producție I Berzasca, județul Caraș-Severin**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. R/30.822 din 26.01.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 242 din 10.10.2023 și ținând cont de Avizul de mediu nr. 5 din 27.07.2023, emis de Agenția pentru Protecția Mediului Caraș-Severin,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (1²) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică aparținând comunei Berzasca, Unitatea de Producție I Berzasca, județul Caraș-Severin, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Primăriei Comunei Berzasca, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Ionuț Sorin Banciu,

secretar de stat

București, 2 februarie 2024.

Nr. 152.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate privată aparținând orașului Comănești,
Unitatea de Producție I Comănești, județul Bacău**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. R/31.203 din 26.01.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 238 din 10.10.2023 și ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 28 din 8.09.2023, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Bacău,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (12) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate privată aparținând orașului Comănești, Unitatea de Producție I Comănești, județul Bacău, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Primăriei Orașului Comănești, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Ionuț Sorin Banciu,

secretar de stat

București, 2 februarie 2024.

Nr. 166.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională
a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Câmpina
(U.P. V Orjogoia), Direcția Silvică Prahova**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 133.160 din 16.01.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 217 din 10.10.2023 și ținând cont de Decizia nr. 47/3.135 din 29.06.2023, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Prahova,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (1²) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică a statului, administrat de Regia Națională a Pădurilor — Romsilva, prin Ocolul Silvic Câmpina (U.P. V Orjogoia), Direcția Silvică Prahova, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Regiei Naționale a Pădurilor — Romsilva, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Ionuț Sorin Banciu,

secretar de stat

București, 6 februarie 2024.

Nr. 236.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL MEDIULUI, APELOR ȘI PĂDURILOR

ORDIN**pentru aprobarea amenajamentului silvic al fondului forestier
proprietate publică aparținând municipiului Brașov,
Unitatea de Producție II Târlung, județul Brașov**

Având în vedere Referatul de aprobare nr. 133.183 din 5.02.2024 al Direcției generale păduri și strategii în silvicultură,

în conformitate cu Avizul Comisiei tehnice de avizare pentru silvicultură din Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor nr. 278 din 10.10.2023 și ținând cont de Decizia etapei de încadrare nr. 8.352 din 19.09.2023, emisă de Agenția pentru Protecția Mediului Brașov,

în temeiul prevederilor art. 22 alin. (1²) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 57 alin. (1), (4) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 13 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 43/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul mediului, apelor și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă amenajamentul silvic al fondului forestier proprietate publică aparținând municipiului Brașov, Unitatea de Producție II Târlung, județul Brașov, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală păduri și strategii în silvicultură din cadrul Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor transmite prezentul ordin Primăriei Municipiului Brașov, care răspunde de aplicarea și respectarea prevederilor acestuia.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul mediului, apelor și pădurilor,

Ionuț Sorin Banciu,

secretar de stat

București, 8 februarie 2024.

Nr. 275.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE**privind modificarea punctului IX din anexa nr. 3
la Decizia directorului general al Administrației Naționale
a Penitenciarelor nr. 521/2017 pentru stabilirea formei,
conținutului și a modalității de arhivare a documentelor
prevăzute de Legea nr. 254/2013 privind executarea
pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse
de organele judiciare în cursul procesului penal
și Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013,
aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016**

Luând în considerare necesitatea întocmirii în mod unitar a documentelor necesare desfășurării unor activități reglementate de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, cu modificările și completările ulterioare, și de Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu dispozițiile art. 347 din regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, cu modificările și completările ulterioare,

în vederea implementării unor măsuri dispuse pentru remedierea deficiențelor constatate cu prilejul desfășurării unor măsuri de control,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare, și al art. 4 alin. (2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 160/C/2018,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. I. — Punctul IX din anexa nr. 3 la Decizia directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor nr. 521/2017 pentru stabilirea formei, conținutului și a modalității de arhivare a documentelor prevăzute de Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal și Regulamentul de aplicare a Legii nr. 254/2013, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 157/2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 252 și 252 bis din 11 aprilie 2017, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„IX. Prezentarea dispozițiilor art. 43 alin. (1) lit. d) din Regulamentul privind siguranța locurilor de deținere din subordinea Administrației Naționale a Penitenciarelor, aprobat prin Ordinul ministrului justiției nr. 4.800/C/2018, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate duc la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. III. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Dan Halchin

ACTE ALE AUTORITĂȚII NAȚIONALE DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL ENERGIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind cadrul organizat de tranzacționare pe piețele organizate de energie electrică la termen administrate de Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2023

Având în vedere prevederile art. 23 alin. (2) lit. b) din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. c) și ale art. 9 alin. (1) lit. h) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 33/2007 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 160/2012, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei emite următorul ordin:

Art. I. — Regulamentul privind cadrul organizat de tranzacționare pe piețele organizate de energie electrică la termen administrate de Societatea Operatorul Pieței de Energie Electrică și Gaze Naturale OPCOM — S.A., aprobat prin Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 12/2023, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 253 din 28 martie 2023, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Agregarea participanților la piață se realizează pentru activitatea de producție și/sau consum.”

2. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — În cazul participării agregate, agregatorul comunică OP lista participațiilor agregate, iar OP o include, ca anexă, în Convenția de participare la piețele contractelor bilaterale de energie electrică; agregatorul notifică OP ori de câte ori intervin modificări ale listei.”

3. La articolul 45, după litera f) se introduce o nouă literă, litera f1), cu următorul cuprins:

„f1) partea care reziliază un contract încheiat pe PCCB-LE-flex transmite OP o notificare cuprinzând părțile, durata și profilul de livrare, codul sesiunii de licitație, data încheierii contractului, data rezilierii și motivul acesteia, iar OP publică aceste informații pe pagina proprie de internet și exclude respectivul contract din calculul indicilor de piață corespunzători;”

Art. II. — Operatorul pieței de energie electrică duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin și publică pe pagina proprie de internet, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentului ordin, procedurile operaționale actualizate conform prevederilor prezentului ordin.

Art. III. — Operatorii economici din sectorul energiei electrice duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin, iar entitățile organizatorice din cadrul Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei urmăresc respectarea prevederilor prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei,
George-Sergiu Niculescu

București, 14 februarie 2024.

Nr. 2.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
 Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

